

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

21. Nuper in Consistorio &c. Excommunicatio Michaelis Cesenatis Priotis
Generalis Ordinis Minorum, Guillelmi Okami, aliorumque Consiliariorum
Ludovici IV. Imperatoris: Anno 1330.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1329.

dictis studiis generalibus observari solitis, ad hoc extiterint idonei, sufficientesque reperti, licentiam, & honorem fortiantur; eo reportent ante dictos, & qui quidem præsentavit quam primum illos adepti fuerint, absque ulterioribus ab eis habendis examine, & approbatione in ipsa facultate, quam licentiam & honorem attingerint, in eisdem legere, & docere liberè, & licitè ubique possint, & valeant.

Rursus quoque omnium, & singulorum causarum, & negotiorum cognitio, atque decisio Doctorum, Magistrorum, Scholariorum, membrorum, atque servitorum eorumdem, sive Clerici, sive laici fuerint, & etiam de quibuscumque criminibus, & excessibus, correctis & punitis, atque omnimoda super illis jurisdictio ad rectorem studii in eodem oppido C. quem dictum Scholasticum per primum quinquennium esse; & ex tunc annis singulis mihi juxta consuetudinem studiorum hujusmodi eligi volumus, & non ad Ducem, seu ejus successores, Duces Brabantie, Præpositum, Decanum, Scholasticum, Capitulum, Burgimagistros, Scabinos, & Communitatem præfatos, aut aliquem ex eis, ipsorumve Officiales pertinere omnimodè dignoscantur, præfatiq; Duci, Successoribus, Præfatiq; Duci successores, Præposito, Decano, Scholastico, Capitulo, Burgimagistris, Scabinis, Communitati, & Officialibus, & aliis quibuscumque de causis, & negotiis hujusmodi cognoscendi, sive illa dirimendi, aut membra, & servitores hujusmodi, vel ex eis aliquem, pro criminibus, & excessibus, eisdem, aut quomodo libet corrigendi, vel puniendi seu aliquam in eos superioritatem, vel jurisditionem exercendi, facultate, & autoritate penitus interdictis; non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & aliis contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quod nisi infra annum à data præsentium computandum, Dux, & Præpositus, Decanus, Scholasticus, & Capitulum, ac Burgimagistri, Scabini, & communitas supra dicti, prout eos communiter, vel divisim contingere censetur, privilegia, & libertates concesserint, ac jurisditionem à se abdicaverint, & eam in Rectorem, ac Universitatem prædictos transfulerint, antedicta realiter, & cum effectu, præsentibus literis, & quæcumque inde sequuta, nullius existant roboris, vel momenti.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, ordinationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctos Apostolos 5. Idus Decembris, Pontificatus nostri Anno nono.

ANNO
1330.XXI.
Ex Go Jast.
Monarch.
Tom. I. Dif.
fertat. de Au.
thor.

Excommunicatio Michaelis Cefenaris Prioris Generalis Ordinis Minorum, Guillelmi Okami, aliorumque Consiliariorum Ludovici IV. Imperatoris: Anno 1330.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilecto filio Ministro Generali Ordinis Fratrum minorum, salutem & Apostolicam benedictionem.

Nuper in Consistorio publico, præsentè multitudine copiosa fidelium, contra Michaellem de Cefena, olim generalem Ministrum Ordinis Fratrum Minorum, suis exigentibus culpis, & excessibus, officio ministerii privati, ac de heresis ac schismatis criminibus condemnatum per nos sententialiter nec non & contra Guillelmum Ockam Anglicum, Bonagratiam de Pergamo conversum, ac Henricum de Chalem præfati Ordinis quendam processum edidimus tenoris, & continentie subsequenter.

JOANNES EPISCOPUS, *Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.*

Dudum, sicut ad communem omnium notitiam credimus deduxisse, contra Michaellem de Cefena, olim Ordinis Fratrum Minorum generalem Ministrum, hæreticorum fauorem, & hæreticum, immò hæresarcham notorium; qui ad nostram vocatus curiam super dictis criminibus, cuique sub excommunicationis, ac depositionis ab officio, & inhabilitationis ad quoscunque honores, dignitates, gradus, & status Ecclesiasticos poenis, & sententiis, quas omnes, & singulas ipsarum eum incurrere volumus ipso facto, si contrarium attentaret, ne de Civitate Avinion. ubi cum eadem residebamur curia, sicut & residemus ad præsens, absque nostrâ licentiâ recederet, duximus inhibendum: quique una cum Bonagratia converso prædicti Ordinis, qui suis demeritis exigentibus in prædictâ curiâ arrestatus, ad sancta Dei Evangelia juraverat, sede prædictâ curiâ sine nostrâ licentiâ nullatenus recessurum, ac Guillelmo de Ockam ejusdem Ordinis, contra quem super multis opinionibus hæreticibus, & erroneis, quas scripserat, & dogmatizaverat, inquisitio in eadem pendebat curia, sibi que propterea injunctum fuerat, ne de dictâ recederet curiâ sine nostrâ licentiâ speciali, furtivè recessit de ipsa cum duobus suis complicitibus supra dictis, ac redire ad eam renuens, legitime requisitus, ad præsentiam Petri de Corvario in Antipapam assumpti, & Ludovici de Bavaria fedentis in pestilentia Cathedra festinavit suos dirigere gressus.

Ne Michael ipse via tam reprobis gloria-retur ulterius suæ pravitatis opera absque condignis de meritoriis stipendiis præterire ac ne plures etiam in sui erroris devium traheret, ad quod sua tota intentio ferebatur, cum præmissa adeo essent notoria, tam per facti evidentiam, quam per plures ipsius literas ad partes diversas directas, quarum aliqua ad nostras, & Fratrum nostrorum manus etiam pervenerunt, quod non poterant tergiversatione aliqua occultari, de Fratrum eorundem Consilio, auctoritate Dei omnipotentis, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus,

ANN O
1330.

exigente justitiâ procedentes, Michaelē eundem ab officio prædicti ministerii depositum, fautoremque hæreticorum, & manifestum hæreticum, & hæresiarcham, ac schismaticum duximus condemnandum, privantes eum Officiis, dignitatibus, & honoribus quibuscunque, seu privatum potius declarantes, ipsumque ab omni gradu deponentes, & privilegio quocunque nudantes Ecclesiastico, ac eum inhabilem ad præmissa reddentes, & quodlibet prædictorum, pœnis omnibus, & sententiis spiritualibus, & temporalibus, quibus divino, & Ecclesiastico jure hæreticorum fautores & hæretici Hæresiarchæ ac Schismatici existunt obnoxii, plectentes eandem nihilominus, & eum velut talem eis fore obnoxium declarantes, universis quoque Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque personis Ecclesiasticis quibuscunque in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, & suspensionis ab officio, & beneficio, quas non parentes incurere volumus ipso facto, nec non privationis, depositionis, inhabilitationis prælationum, dignitatum, Officiorum, & beneficiorum Ecclesiasticorum pœnis & sententiis, & insuper omnibus, & singulis Civitatibus, terris, & locis, ac universitatibus communitatibus, & personis aliis singularibus quibuscunque, cujuscunque conditionis, aut status existerent, etiam Imperiali, Regali, vel alia quacunque dignitate fulgerent, sub excommunicationis in personas singulares, & interdicti in Civitates, Terras, loca, eorumque Compunitates, & Universitates, quas nisi mandatis, & monitionibus nostris cum effectu parent, incurere volumus ipso facto, nec non privationis privilegiorum quorumcumque Apostolicorum, & imperialium, ac feudorum, & bonorum, quæ ab eadem Romana, vel quibuscunque aliis Ecclesiis, vel imperio obtinerent pœnis, & sententiis, mandandum expressè duximus, & etiam inhibendum, ne prædictum Michaelē Hæreticorum fautorem, hæreticum & Schismaticum receperent, defenderent, sive adhererent, obedirent, intenderent quomodolibet, seu faverent, aut præstarent per se vel alium seu alios publicè, vel occultè, directè, vel indirectè auxilium, consilium, vel favorem: sed eum potius velut hæreticorum fautorem, ac hæreticum, & Schismaticum; & (quantum in eo est) Sanctæ Dei Ecclesiæ, Fideique Catholicæ corruptorem abjicerent, abhorrerent, persequerentur, & si possent, caperent, ac fideliter custodirent subdendum Ecclesiasticæ disciplinæ, prout hæc in processibus per nos habitis, & publicatis hæcenus plenius continentur.

Sanè quia, sicut fama notariæ publicæ, & facti evidentia in illis partibus manifestat, Michael, ac Guilielmus Ockam, & Bonagratia supra dicti, nec non & Henricus de Chalem dicti ordinis, cujus perfectio inter alia potest percipi, quia Ludovici de Bavaria se pro Imperatore gerentis, de diversis damnati hæresibus, Cancellarii Officium diutius gere non expavit (quod quidem officium quantum professioni illorum, qui se nihil habere asserunt in proprio, vel communi; seque Christum pauperem nudi sequi, congruat, potest promptè quilibet prudens judicare) in Almanniæ partibus in divinæ majestatis contumeliam, Fideique Catholicæ læsionem Ecclesiæque Catholicæ præjudicium, & contemptum, non verentur hæreses publicè prædicare, ac nonnullos Fratres dicti Ordinis illarum partium à devotione Ecclesiæ, Ministrique generalis ejusdem ordinis obedientia retrahere ac illos ad dictorum Ludovici, & Michaelis hæ-

resiarchæ obedientiam per captiones, incarcerationes personarum, & ejectiones à suis conventibus, spoliaciones librorum, aliarumque rerum ad usum sibi assignatarum à suis superioribus, proscriptionem quoque publicam, minis, & terroribus mortis, & aliis modis ausu temerario inducere, & compellere non verentur: Nos considerantes attentè, quod talium non est dissimulanda malitia, sed eorum potius elidenda superbia, ac eorum pertinax contumacia, per semitas Justitiæ prosternenda, omnes, & singulos, qui contra nostros processus prædictos eidem Michaeli faverunt, aut ut ministro obediverunt, nisi ad obedientiam Ecclesiæ jam redierint, de Fratrum eorundem Consilio declaramus, personas videlicet singulares excommunicationis, conventus, & universitates interdicti sententias incurrisse: Michaeli interdicentes prædicto, ne pro ministro se gerat ulterius, ac Guilielmo, & Henrico, ac Bonagratia prædictis, ne ei tanquam ministro, nec aliis nisi in casibus, in quibus licet communicare cum hæreticis, pareant communicent, vel intendant, sub pœna excommunicationis, quam incurrant ipso facto, si contumaces mandatis nostris fuerint; præcipientes tam Michaeli, quam prædictis aliis, ut à consortio se dicti Bavari retrahant, & ad unitatem redire Ecclesiæ sublato cujuscunque moræ dispensio non obmittant.

Et quia prædicti Guilielmus, Henricus, & Bonagratia, velut defensores diversarum Hæresium, sed illarum præcipuè, quæ asserunt, quod Christus, & Discipuli nihil habuerunt in proprio, vel communi, nisi tantum simplicem ususfructum (fort. ususfructum) & illius, quæ asserit, quod ad Imperatorem pertinet Papam deponere, & alium subregare, vehementer de Hæresi sunt suspecti: ipsos, & eorum quemlibet citamus per edictum peremptorium publicum præsentem hac Fidelium multitudine copiosâ, ut intra festum Ascensionis Domini exclusivè proximè subsequens compareant personaliter coram nobis; facturi super præmissis velut notariis, quod rationis fuerit, & sententiam, si ferri posset commodè, audituri. Non intendentes propter prædictæ citationis edictum nos astringere, quin contra dictum Guilielmum Ockam, & Bonagratiam, quos aliis per dictum peremptorium publicum citavimus, ut certo termino, diù est, elapso, comparerent coram nobis personaliter sententiam audituri, ac propter eorum contumaciam fuerunt excommunicationis vinculo innodati, interim valeamus procedere prout suadebit justitiâ, & viderimus expedire: eisdem expressius intimantes, quod sive venerint, sive non venerint, contra ipsos in dicto termino, vel quotiens nobis visum fuerit, absque citatione aliâ ad præmissa procedemus, prout rationis fuerit, & viderimus expedire.

Ceterum volumus auctoritate Apostolicâ nihilominus decernentes, quod processus noster hujusmodi, præfatos Michaelē, Guilielmum, Bonagratiam, & Henricum, ac alios, quos contingere dignoscitur adeo apprehendat, & ardet, ac si eis, & eorum cuilibet personaliter publicatus, & intimatus solemniter extitisset; quacunque constitutione contraria, per Prædecessores nostros Romanos Pontifices in contrarium edita non obstante. Et ut idem Processus, & contenta in eo, ad ipsorum Michaelis, Guilielmi, Bonagratia, ac Henrici, & aliorum, quos contingunt, notitiam deducamus, cartas, seu membranas processum continentes eundem, appendi, seu affigi ostiis, seu superliminibus Majoris Avinionen. Ecclesiæ facie-

ANN O
1330.

ANNO
1336.

mus, quæ processum ipsum suo quasi sonoro præconio, & patulo indicio publicabunt, ut ipsi nullam possint excusationem prætere, vel ignorantiam allegare, quod ad eos non pervenerit, vel quod ignoraverint eundem, cum non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum vel occultum, quod tam patenter omnibus publicatur. Dat. Avinion. 2. Non. Januar. Pontif. nostri anno quinto decimo.

Et licet processus iste sufficienter publicatus extiterit, ut præfertur, tamen ex abundantia volentes cum in locis, & domibus tui ordinis nihilominus publicari, discretioni tuæ committimus & mandamus, quatenus per te, vel alium, seu alios ejusdem ordinis, processum eundem in singulis locis, & domibus præfatis diligentius publicare procures, faciens de publicatione istâ instrumenta publica confici, quæ nobis studeas fideliter destinare. Datum Avinion. 4. Idus Januar. Pontificatus nostri anno xv.

XXII.
Ex hist.
Univerf. Pa-
ris. Baluzi
Tom. 4. pag.
239.

Declarat Papa suam de Visione Beatifica opinionem: anno 1336.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam Rei memoriam.

NE super iis quæ de animabus purgatis, separatis à corporibus, an citra assumptionem Corporum Divinam essentiam illa visione quam vocat Apostolus faciem videant tam per nos, quam per nonnullos alios in præsentia nostra recitando & allegando sacram scripturam & originalia dicta sanctorum, vel alias ratiocinando sæpius dicta sunt aliter, quam per nos dicta & intellecta fuerunt, intelligantur & dicantur, auribus valeant fidelium inculcari.

Ecce quod ad nostram intentionem, quam cum S. Ecclesia Catholica circa hoc habemus, & habuimus serie præsentium, ut sequitur, declaramus: fatemur siquidem & credimus quod animæ purgatae separata à corporibus sunt in Cælo Cælorum & in Paradiso cum Christo, consortio Angelorum congregata, & vident Dominum & divinam essentiam facie ad faciem clarè, in quantum status & conditio patitur animæ separatae. Si verò alia, vel alias circa materiam hujusmodi per nos dicta, prædicata seu scripta fuerint, quoquomodo illa diximus, prædicavimus seu scripsimus, recitando & conferendo dicta sacra scripturæ & sanctorum, nolumus esse dicta, prædicata & scripta ut de omni alio errone è dicto. Insuper si qua alia sermoneando, conferendo, dogmatizando, docendo, seu alias quovis modo diximus, prædicavimus, vel scripsimus circa præmissa, vel alia quæ fidem concernunt Catholicam, sacram scripturam aut bonos mores ea in quantum sunt consona fidei Catholicæ determinationi Ecclesiæ, sacra scripturæ, ac bonis moribus approbamus, alias autem illas habemus & haberi volumus pro non dictis prædicatis & scriptis, eaque revocamus expresse. Ac prædicta omnia & alia quæcunque dicta, prædicata, & scripta per nos de quacunque materia, ubicunque & inde quocunque loco, aut in quocunque statu, quem habemus vel habuimus hæcenus, submittimus determinationi Ecclesiæ, ac successorum nostrorum.

Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostre intentionis, declarationis, confessionis, voluntatis, approbationis, revocationis & submissionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c.
Datum Avinioni tertio Idus Decembris Pontificatus nostri Anno 19.

BENEDICTUS XI. DICTUS XII.

PONTIFEX CIC.

ANNO DOMINI MCCCXXXIV.

BENEDICTUS Gallus Tolofas Patre Molitore natus: Opinionem Prædecessoris sui JOANNIS de Animarum post mortem Statu dilucidè exposuit: Indignos, & Confanguineos à beneficiis arcuit dicens se nolle exornare lutum; utque Benedictus XI. Matrem in vestibus fericis, ita hic Patrem in alio quàm Molitoris habitu noluit agnoscere: nihilque aliud illi doctò dedisse fertur, quàm pecuniam, quæ factis esset ad emendam molam. Post annos septem, menses quatuor obiit. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1727. App. fol. 208.*)

Contra Pravos Mores Clericorum Ecclesiæ Narbonensis: Anno 1334.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis Filiis, Capitulo Ecclesiæ Narbonensis, salutem & Apostolicam benedictionem.

CUM illos in Ecclesiæ corpore vitiosos audimus, qui alios in viam dirigere mandatorum domini & revocare ab erroribus tenebantur, anxietate cordis affligimur, attendentes quod humani generis inimicus eos potius corrumpere satagit ex quorum plures corrumpi valeant corruptela. Sanè postquam divina miseratio ad summi Pontificatus apicem nos provexit, nulla sinistra, quæ de clero vestra Narbonensis Ecclesiæ nobis olim relata fuerant, sæpius, cum status inferior nos haberet, nostris extiterunt auribus non sine magna displicentia inculcata; de quibus aliqua, videlicet pauca de multis, providimus serie præsentium explicanda. Nam in Ecclesia ipsa, quæ sicut caput existit aliarum Ecclesiarum provinciæ Narbonensis, sic præ illis exemplari vita & operibus virtuosus cultusque divini decore fulgere deberet, idem cultus, propter quem clerus ibidem principaliter constitutus est, negligitur, beneficiatis, & intulatis ejusdem Ecclesiæ, laxatis rationis & honestatis habenis, per campum licentiæ post suas currentibus indemitas voluntates; & quod est perniciosum & detestandum plurimum, quamplures ex eis continentia jugo, cui se submiserant voluntariè, damnabiliter, & inverecundè in majorem suam confusionem abjecto, sicut mulus, & equus, quibus non est intellectus, potius suas inordinatas vo-

ANNO
1334.I.
Ex Misc.
Baluzii Tom.
2. Pag. 463.

lunta-